

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 27.2.2008
KOM(2008) 98 lopullinen

2008/0049 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja
vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta**

(Kodifioitu toisinto)

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. Komissio pitää Kansalaisten Eurooppa -hankkeen kannalta tärkeänä yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamista ja selkeyttämistä, jotta siitä saataisiin yksiselitteisempää ja luettavampaa tavallisille kansalaisille. Kansalaiset saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää lainsäädännön heille tarjoamia erityisiä oikeuksia.

Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa niin kauan kuin useita kertoja ja usein huomattavilta osin muutettuja säännöksiä ei ole koottu yhteen, vaan niitä on etsittävä sekä alkuperäisestä säädöksestä että siihen myöhemmin tehdyistä muutoksista. Voimassa olevien säännösten selvittämiseksi on sen vuoksi tutkittava ja vertailtava suuri määrä säädöksiä.

Useita kertoja muutetut säädökset on tästä syystä kodifioitava, jotta yhteisön oikeus olisi selkeää ja luettavaa.

2. Tämän vuoksi komissio on 1 päivänä huhtikuuta 1987 tekemällään päätöksellä¹ antanut henkilöstölleen ohjeet toteuttaa säädösten kodifiointi viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Komissio on lisäksi korostanut, että tämä on vähimmäissääntö, sillä yhteisön oikeuden selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin.

3. Tämä vahvistettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghin huippukokouksessa joulukuussa 1992 esittämissä päätelmissä², joissa korostettiin kodifioinnin merkitystä, koska sillä taataan oikeusvarmuus tietyinä ajankohtana tiettyyn kysymykseen sovellettavasta lainsäädännöstä.

Kodifiointi on toteutettava noudattaen kokonaisuudessaan yhteisön tavanomaista lainsäädäntömenettelyä.

Koska kodifioinnissa ei saa muuttaa kodifioitavien säädösten asiasisältöä, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella nopeutetusta käsittelymenettelystä, jonka mukaisesti kodifioidut säädökset voidaan antaa nopeasti.

4. Tällä ehdotuksella on tarkoitus kodifoida moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/166/ETY, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annettu toinen neuvoston direktiivi 84/5/ETY, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä toukokuuta 1990 annettu kolmas neuvoston direktiivi 90/232/ETY, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta

¹ KOM(87) 868 PV.

² Katso päätelmien A osan liite 3.

otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä 16 päivänä toukokuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/26/EY (neljäs liikennevakuutusdirektiivi), moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien neuvoston direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 88/357/ETY ja 90/232/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY muuttamisesta 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/14/EY³. Uudella direktiivillä korvataan siihen sisällytetyt säädökset⁴. Kodifioitavien säädösten asiasisältöä ei ole muutettu tässä ehdotuksessa, vaan niihin on yhdistettäessä tehty ainoastaan kodifioinnin edellyttämät muodolliset muutokset.

5. Kodifiointiehdotus on laadittu kaikilla virallisilla kielillä direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 90/232/ETY, 2000/26/EY ja 2005/14/EY ja niiden muuttamisesta annettujen säädösten alustavan koonnelman pohjalta. Koonnelman on laatinut Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen. Siltä osin kuin artikloja on numeroitu uudelleen, vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuus esitetään kodifioitujen direktiivien liitteessä II.

³ Toteutettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetun komission tiedonannon – Yhteisön säännösten kodifiointi, KOM(2001) 645 lopullinen – mukaisesti.

⁴ Katso tämän ehdotuksen liitteessä I oleva A osa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 1 kohdan ,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä²,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/166/ETY³, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annettua toista neuvoston direktiiviä 84/5/ETY⁴, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä toukokuuta 1990 annettua kolmatta neuvoston direktiiviä 90/232/ETY⁵ sekä moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EYVL L 103, 2.5.1972, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/14/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14).

⁴ EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/14/EY.

⁵ EYVL L 129, 19.5.1990, s. 33, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/14/EY.

lainsäädäntöjen lähentämisestä 16 päivänä toukokuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/26/EY (neljäs liikennevakuutusdirektiivi)⁶ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁷. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainitut neljä direktiiviä sekä moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien neuvoston direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 88/357/ETY ja 90/232/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY muuttamisesta 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/14/EY⁸.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
1 kappale (mukautettu)

- (2) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus (liikennevakuutus) on erityisen tärkeä Euroopan kansalaisille sekä vakuutusnottajina että vahingon kärsijöinä. Se on merkittävä myös vakuutusyrittäjille, sillä liikennevakuutukset ovat tärkeä osa yhteisön vahinkovakuutustoimintaa. Liikennevakuutus vaikuttaa myös henkilöiden ja ajoneuvojen vapaaseen liikkuvuuteen. Liikennevakuutuksen sisä markkinoiden vahvistamisen ja vakiinnuttamisen olisi sen vuoksi oltava yhteisön toiminnan keskeinen tavoite rahoituspalvelujen alalla.

↓ 84/5/ETY johdanto-osan
2 kappale (mukautettu)

- (3) Kunkin jäsenvaltion olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten ajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalle, joilla on sen alueella pysyvä kotipaikka, on otettu liikennevakuutus. Vakuutetun vastuun laajuus ja vakuutusturvan ehdot määräytyvät näiden toimenpiteiden perusteella.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
4 kappale

- (4) Jotta vältetään tämän direktiivin säännösten virheelliset tulkinnat ja helpotetaan vakuutusturvan hankkimista väliaikaisin rekisterikilvin varustetuille ajoneuvoille, ajoneuvon pysyvän kotipaikan määritelmän olisi viitattava sen valtion alueeseen, jonka rekisterikilpi ajoneuvossa on, riippumatta siitä, onko kilpi pysyvä vai väliaikainen.

⁶ EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/14/EY.

⁷ Katso liitteessä I oleva A osa.

⁸ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
5 kappale (mukautettu)

- (5) ☒ Samalla noudattaen ☒ yleisperiaatetta, jonka mukaan ajoneuvon pysyvä kotipaikka määräytyy rekisterikilpien perusteella, olisi vahvistettava erityissääntö tilanteisiin, joissa vahingon on aiheuttanut rekisterikilvetön ajoneuvo tai ajoneuvo, jonka rekisterikilpi ei vastaa tai ei enää vastaa kyseistä ajoneuvoa. Tässä tapauksessa ja yksinomaan korvausvaatimuksen selvittämistä varten ajoneuvon pysyväksi kotipaikaksi olisi katsottava sen jäsenvaltion alue, jossa vahinko on tapahtunut.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

- (6) Liikennevakuutusten järjestelmällisen tarkastamisen kieltoa olisi sovellettava ajoneuvoihin, joiden pysyvä kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella, ja ajoneuvoihin, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ja jotka tulevat toisen jäsenvaltion alueelta. Vakuutusten tarkastaminen voidaan sallia vain, jos tarkastukset eivät ole järjestelmällisiä tai syrjiviä ja jos ne toteutetaan osana valvontaa, jonka yksinomaisena tarkoituksena ei ole vakuutusten tarkastaminen.

↓ 72/166/ETY johdanto-osan
7 kappale (mukautettu)

- (7) Sellaisten ajoneuvojen vihreiden korttien tarkastukset, joiden pysyvä kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka siirtyvät toisen jäsenvaltion alueelle, voidaan lopettaa kansallisten vakuutuksenantajien toimistojen välisellä sopimuksella, jolla kukin kansallinen toimisto takaa korvauksen kansallisten säännöstensä mukaisesti kaikista korvaukseen oikeuttavista vahingoista ja vammoista, jotka jokin tällainen vakuutettu tai vakuuttamaton ajoneuvo on aiheuttanut sen alueella.

↓ 72/166/ETY johdanto-osan
8 kappale (mukautettu)

- (8) Tällainen takuusopimus edellyttää, että kaikki yhteisön alueella kulkevat yhteisön moottoriajoneuvot ovat vakuutettuja. Kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä olisi sen vuoksi edellytettävä koko yhteisön alueella voimassa olevaa liikennevakuutusta.

↓ 72/166/ETY johdanto-osan
9 kappale (mukautettu)

- (9) Tässä direktiivissä säädetty järjestelmä voitaisiin laajentaa koskemaan ajoneuvoja, joilla on pysyvä kotipaikka kolmannessa maassa ja joihin nähden jäsenvaltioiden kansalliset toimistot ovat tehneet samanlaisen sopimuksen.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
7 kappale (mukautettu)

- (10) Jäsenvaltioiden tulisi voida poiketa yleisestä vakuuttamisvelvollisuudesta tietyille luonnollisille henkilöille tai julkisoikeudellisille tai yksityisoikeudellisille oikeushenkilöille kuuluvien ajoneuvojen osalta. Tällaisten ajoneuvojen aiheuttamien onnettomuuksien osalta kyseisen poikkeuksen tehneen jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai elin vastaamaan korvauksesta toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille. Olisi varmistettava , että asianmukainen korvaus maksetaan sekä tällaisten ajoneuvojen ulkomailla aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille että myös sen jäsenvaltion alueella, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka, tapahtuneissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille, siitä riippumatta, asuvatko vahingon kärsineet kyseisen jäsenvaltion alueella. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luettelot pakollisen vakuutusvelvollisuuden ulkopuolelle jätetyistä henkilöistä ja tällaisten ajoneuvojen aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille maksettavista korvauksista vastaavista viranomaisista tai elimistä toimitetaan komissiolle julkaistaviksi.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
8 kappale (mukautettu)

- ~~(11)~~ Jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa yleisestä vakuuttamisvelvollisuudesta tiettytyyppisten ajoneuvojen tai erityistyyppisellä rekisterikilvellä varustettujen ajoneuvojen osalta. Tällaisessa tapauksessa muut jäsenvaltiot saavat ajoneuvon tullessa niiden alueelle vaatia voimassa olevaa vihreää korttia tai rajavakuutus-sopimusta sen varmistamiseksi, että kyseisten ajoneuvojen mahdollisesti niiden alueella aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille maksetaan korvaus. Koska kuitenkin tarkastusten lopettaminen yhteisön sisärajoilla merkitsee sitä, ettei voida enää varmistaa, että rajaa ylittävät ajoneuvot ovat vakuutettuja, korvausten maksamista ulkomailla aiheutuneissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille ei voida taata. Olisi varmistettava, että asianmukaiset korvaukset maksetaan sekä kyseisten ajoneuvojen ulkomailla aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille että myös siinä jäsenvaltiossa, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka, aiheutuneissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kohdeltava näiden ajoneuvojen aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineitä samalla tavalla kuin vakuuttamattomien ajoneuvojen aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineitä. Sen jäsenvaltion korvaukselimen, jossa liikennevahinko on tapahtunut, on maksettava korvauksia vakuuttamattomien ajoneuvojen aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille. Jos korvauksia maksetaan sellaisten

ajoneuvojen, joiden osalta poikkeus on myönnetty, aiheuttamissa onnettomuuksissa vahingon kärsineille, korvaukselimen olisi voitava esittää korvausvaatimus sen jäsenvaltion korvaukselimelle, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka. ☒ Tietyn ajanjakson jälkeen ☒ tämän ☒ mahdollisuuden ☒ poikkeukseen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella komission olisi tehtävä ehdotuksia sen korvaamiseksi tai kumoamiseksi.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
10 kappale (mukautettu)

- (12) Jäsenvaltioiden velvollisuus taata vakuutusturva vähintään tiettyjen vähimmäismäärien osalta on tärkeä seikka vahingon kärsineiden suojan varmistamisessa. Vakuutusturvan vähimmäismäärä henkilövahingoissa olisi määriteltävä sellaiseksi, että korvaus kaikille vahingon kärsineille, jotka ovat saaneet hyvin vakavia vammoja, on täysimääräinen ja oikeudenmukainen, ottaen samalla huomioon, että useita ☒ vahingon kärsineitä ☒ tuottavat onnettomuudet ovat harvinaisia ja että vain pienessä määrässä vahinkotapauksia useampi onnettomuuden ☒ vahingon kärsinyt ☒ saa hyvin vakavia vammoja. ☒ Vakuutusturvan vähimmäismäärä olisi vahvistettava ☒ vahingon kärsintää kohden tai vahinkotapausta kohden. Kyseisten vähimmäismäärien käyttöönoton helpottamiseksi olisi vahvistettava siirtymäkausi. ☒ Olisi kuitenkin säädettävä myös kyseistä siirtymäkautta lyhyemmästä ajanjaksosta, jonka kuluessa ☒ jäsenvaltioiden olisi korotettava vähimmäismääränsä vähintään puoleen ☒ säädetyistä ☒ tasosta.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
11 kappale (mukautettu)

- (13) Sen varmistamiseksi, ettei turvan vähimmäismäärä pienene ajan myötä, ☒ olisi säädettävä ☒ lauseke säännöllisistä tarkistuksista, jotka perustuvat yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä 23 päivänä lokakuuta 1995 annettussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2494/95⁹ säädettyyn Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaisemaan kuluttajahintaindeksiin. On tarpeen ☒ säätää myös ☒ tällaista tarkistusta koskevat menettelysäännöt.

↓ 84/5/ETY johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

- (14) On välttämätöntä huolehtia siitä, että jokin elin takaa, ettei vahingon kärsinyt jää vaille korvausta, jos vahingon aiheuttanut ajoneuvo on vakuuttamaton tai tuntematon. On tärkeää varmistaa, että vahingon kärsinyt voi tällaisessa vahinkotapauksessa ensimmäiseksi ottaa yhteyttä suoraan kyseiseen elimeen. Jäsenvaltioille pitäisi kuitenkin antaa mahdollisuus soveltaa joitakin rajoitettuja, kyseisen elimen korvausten

⁹ EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

maksamista koskevia poikkeuksia ja säätää, että tuntemattoman ajoneuvon aiheuttamasta omaisuusvahingosta maksettavaa korvausta voidaan rajoittaa tai se voidaan evätä mahdollisen vilpin vuoksi.

↓ 84/5/ETY johdanto-osan
7 kappale (mukautettu)

- (15) On vahingon kärsineiden etujen mukaista, että joidenkin poikkeuslausekkeiden vaikutukset rajoitetaan vakuutuksenantajan ja vahingosta korvausvastuussa olevan henkilön väliseen suhteeseen. Varastettujen tai väkivaltaa käyttäen haltuun otettujen ajoneuvojen ollessa kyseessä jäsenvaltiot voivat kuitenkin ☒ säätää ☒, että ☒ kyseinen ☒ elin korvaa vahingon.
-

↓ 84/5/ETY johdanto-osan
8 kappale

- (16) Keventääkseen kyseisen elimen taloudellista räsitusta jäsenvaltiot voivat säätää tiettyjen omavastuiden soveltamisesta, jos elin suorittaa korvausta vakuuttamattomien ajoneuvojen tai tarvittaessa myös varastettujen tai väkivaltaa käyttäen haltuun otettujen ajoneuvojen aiheuttamista omaisuusvahingoista.
-

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
12 kappale (mukautettu)

- (17) Mahdollisuutta rajoittaa ☒ vahingon kärsineiden oikeutettua ☒ korvausta tai vapauttaa suorittamasta ☒ heille oikeutettua ☒ korvausta sen perusteella, että ajoneuvoa ei tunnisteta, ei olisi sovellettava tapauksissa, joissa elin on maksanut korvauksia vakavista henkilövahingoista jollekin samassa omaisuusvahinkoja aiheuttaneessa onnettomuudessa vahingon kärsineelle. Jäsenvaltiot voivat säätää enintään ☒ tässä ☒ direktiivissä vahvistetun suuruudesta omavastuusta, joka on omaisuusvahingon kärsijän vastuulla. Edellytykset, joiden perusteella henkilövahinkojen katsotaan olevan vakavia, olisi määritettävä sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisten määräysten mukaisesti, jossa onnettomuus tapahtuu. Näitä edellytyksiä määriteltäessä jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon muun muassa sen, onko vahinko edellyttänyt sairaalahoitoa.
-

↓ 90/232/ETY johdanto-osan
9 kappale (mukautettu)

- (18) Vakuuttamattoman ajoneuvon aiheuttaman vahingon tapahduttua vahingonkärsineen on joissakin jäsenvaltioissa ennen korvausvaatimuksen esittämistä ☒ vakuuttamattomien tai tuntemattomien ajoneuvojen aiheuttamien liikennevahinkojen johdosta vahinkoa kärsineille korvausta suorittavalle ☒ laitokselle osoitettava, että korvausvastuussa oleva osapuoli ei kykene suorittamaan korvausta tai

kieltäytyy siitä. Tämä laitos pystyy vahingonkärsinyttä paremmin ryhtymään toimenpiteisiin korvausvastuussa olevaa osapuolta vastaan. Sen vuoksi olisi säädettävä , että tämä laitos ei voi vaatia korvaukseen oikeutettua vahingonkärsinyttä osoittamaan, että korvausvastuussa oleva osapuoli ei kykene maksamaan korvausta tai kieltäytyy siitä.

↓ 90/232/ETY johdanto-osan
10 kappale (mukautettu)

- (19) Jos kyseisen laitoksen ja vakuutusenantajan välillä syntyy riita siitä, kumman niistä olisi maksettava korvausta vahingonkärsineelle, jäsenvaltioiden olisi välttääkseen viivytykset korvausten maksamisessa vahingonkärsineelle huolehdittava, että jompikumpi näistä osapuolista määrätään ensisijaiseen vastuuseen korvauksen maksamisesta, kunnes riita on ratkaistu.
-

↓ 90/232/ETY johdanto-osan
4 kappale

- (20) Moottoriajoneuvojen aiheuttamista liikennevahingoista vahinkoa kärsineille olisi taattava yhtäläinen kohtelu riippumatta siitä, missä yhteisön alueella vahingot tapahtuvat.
-

↓ 84/5/ETY johdanto-osan
9 kappale

- (21) Vakuutetun henkilön, kuljettajan tai muun vahingosta korvausvastuussa olevan henkilön perheenjäsenten henkilövahingot on kaikissa tapauksissa korvattava samassa suhteessa kuin muiden kolmansien henkilövahingot.
-

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
16 kappale

- (22) Jalankulkijoille, pyöräilijöille sekä muille motorisoimattomille tienkäyttäjille, jotka yleensä ovat liikenneonnettomuuden heikoimpia osapuolia, aiheutuneiden henkilö- ja omaisuusvahinkojen olisi kuuluttava onnettomuudessa osallisena olevan ajoneuvon pakollisen vakuutuksen piiriin, jos he ovat kansallisen siviilioikeuden nojalla oikeutettuja korvaukseen. Tämä säännös ei vaikuta kansallisen lainsäädännön mukaiseen siviilioikeudelliseen vastuuseen eikä vahingonkorvausten määrään yksittäisen onnettomuuden osalta.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
15 kappale

- (23) Ajoneuvon kaikkien matkustajien sisällyttäminen vakuutusturvan piiriin on nykyisen lainsäädännön huomattava saavutus. Tämä tavoite vaarantuisi, jos kansallisessa lainsäädännössä tai jossakin vakuutus sopimuksen sisältämässä sopimuslausekkeessa suljetaan vakuutusturvan ulkopuolelle matkustajat, jotka tiesivät tai joiden olisi pitänyt tietää ajoneuvon kuljettajan olleen alkoholin tai muun huumaavan aineen vaikutuksen alaisena onnettomuuden sattuessa. Matkustaja ei yleensä pysty arvioimaan asianmukaisesti kuljettajan päihtymyksen tasoa. Tavoitetta estää kuljettajia ajamasta huumaavien aineiden vaikutuksen alaisina ei saavuteta alentamalla vahingon kärsineiden matkustajien vakuutusturvaa. Tällaisten matkustajien kuuluminen ajoneuvon pakollisen liikennevakuutuksen piiriin ei vaikuta heidän mahdolliseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaiseen vastuuseensa eikä tietyn onnettomuuden takia maksettavien vahingonkorvausten määrään.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
17 kappale

- (24) Jotkin vakuutusyritykset sisällyttävät vakuutus sopimukseen ehtoja, joiden perusteella sopimus ei ole voimassa, jos ajoneuvo on määrätty aikaa kauemmin rekisteröinti-jäsenvaltion ulkopuolella. Käytäntö on ristiriidassa tässä direktiivissä vahvistetun periaatteen kanssa, jonka mukaan pakollisen liikennevakuutuksen on yhden vakuutusmaksun perusteella oltava voimassa koko yhteisön alueella. Olisi sen vuoksi täsmennettävä, että vakuutusturvan on oltava voimassa koko sopimuskauden ajan riippumatta siitä, onko ajoneuvo määrätyn ajan toisessa jäsenvaltiossa, rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisia velvollisuuksia ajoneuvojen rekisteröinnin osalta.

↓ 90/232/ETY johdanto-osan
6 kappale (mukautettu)

- (25) Kaikkien pakollisten liikennevakuutusten on oltava voimassa koko yhteisön alueella.

↓ 90/232/ETY johdanto-osan
7 kappale (mukautettu)

- (26) Vakuutetun etujen turvaamiseksi kaikkien vakuutusten olisi taattava yhtä vakuutusmaksua vastaan kaikissa jäsenmaissa näiden lainsäädännön edellyttämä vakuutusturva tai sen jäsenvaltion lainsäädännön edellyttämä vakuutusturva, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka, jos tämä vakuutusturva on parempi.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
18 kappale

- (27) Olisi ryhdyttävä toimiin vakuutusturvan saamisen helpottamiseksi toisesta jäsenvaltiosta maahantuodulle ajoneuville, vaikka ajoneuvoa ei ole vielä rekisteröity määränpääjäsenvaltiossa. Olisi mahdollistettava tilapäinen poikkeus yleissäännöstä, jolla määritetään, missä riski sijaitsee. Jäsenvaltioksi, jossa riski sijaitsee, olisi 30 päivän ajan ajoneuvon toimittamisesta tai lähettämisestä ostajalle tai saattamisesta ostajan saataville katsottava määränpääjäsenvaltio.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
19 kappale

- (28) Sen, joka haluaa ottaa uuden liikennevakuutuksen toisesta vakuutusyrityksestä, olisi voitava osoittaa aikaisemman sopimuksensa aikaiset onnettomuus- ja korvausvaatimustiedot. Vakuutuksenottajalla olisi oltava oikeus pyytää milloin tahansa vähintään viideltä sopimussuhteen viimeksi kuluneelta vuodelta todistus korvausvaatimuksista, jotka koskevat kyseisen vakuutussopimuksen kattamaa ajoneuvoa tai kattamia ajoneuvoja, tai siitä, ettei tällaisia vaatimuksia ole ollut. Vakuutusyhtiön tai elimen, jonka jäsenvaltio on mahdollisesti nimennyt tarjoamaan pakollisia vakuutuksia tai antamaan kyseisiä todistuksia, olisi toimitettava tällainen todistus vakuutuksenottajalle 15 päivän kuluessa pyynnöstä.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
20 kappale

- (29) Moottoriajoneuvo-onnettomuuksissa vahingon kärsineiden asianmukaisen suojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi sallia vakuutusyritysten periä omavastuusuutta vahingon kärsineeltä.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
21 kappale (mukautettu)

- (30) Oikeus vedota vakuutussopimukseen ja vaatia korvausta suoraan vakuutusyritykseltä on erittäin tärkeä moottoriajoneuvo-onnettomuudessa vahingon kärsineen suojan kannalta. Korvausvaatimusten tehokkaan ja nopean käsittelyn helpottamiseksi ja kalliiden oikeuskäsittelyjen välttämiseksi oikeus vaatia korvausta suoraan vahinkovastuussa olevan henkilön vakuutusyritykseltä olisi säädettävä koskemaan kaikkia moottoriajoneuvo-onnettomuuksissa vahingon kärsineitä.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
22 kappale (mukautettu)

- (31) Moottoriajoneuvo-onnettomuudessa vahingon kärsineiden riittävän suojan tarjoamiseksi perusteltua korvaustarjousta koskeva menettely olisi ulotettava koskemaan kaikkia moottoriajoneuvo-onnettomuuksia. Samaa menettelyä olisi sovellettava tarvittavin muutoksin, jos onnettomuus käsitellään kansallisten vakuutusenantajien toimistojen järjestelmällä.

↓ 2005/14/EY johdanto-osan
24 kappale ja 2000/26/EY
johdanto-osan 16 a kappale
(mukautettu)

- (32) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001¹⁰ 11 artiklan 2 kohdan sekä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla voi vahingon kärsinyt nostaa kanteen vastuuvakuutuksen antajaa vastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa hänen kotipaikkansa on.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
5 kappale

- (33) Vihreäkorttitoimistojärjestelmällä varmistetaan vahinkojen ongelmaton korvaaminen vahingon kärsineen omassa maassa myös siinä tapauksessa, että onnettomuuden toinen osapuoli on kotoisin jostain toisesta Euroopan maasta.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
11 ja 12 kappale (mukautettu)

- (34) Niillä, jotka ovat kärsineet vahinkoa jouduttuaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan moottoriajoneuvo-onnettomuuteen valtiossa, joka ei ole heidän asuin- valtionsa, olisi oltava oikeus esittää korvausvaatimus asuinjäsenvaltiossaan vahingosta vastaavan osapuolen vakuutusyrityksen kyseiseen maahan nimeämälle korvausedustajalle. Tämä ratkaisu mahdollistaisi vahingon selvittämisen vahingon kärsineelle tutulla tavalla, kun vahinko on tapahtunut vahingon kärsineen asuin- jäsenvaltion ulkopuolella.

¹⁰ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1) .

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
13 kappale

- (35) Järjestelmä, jossa korvausedustaja toimii vahingon kärsineen asuinvaltiossa, ei vaikuta yksittäiseen tapaukseen sovellettavaan aineelliseen oikeuteen eikä tuomioistuimen toimivaltaan.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
14 kappale

- (36) Se, että vahingon kärsinyt voi vaatia korvausta suoraan vakuutusyrittäjältä, on tällaisten korvausedustajien nimeämisen looginen täydennys, ja se parantaa lisäksi yleisesti niiden henkilöiden oikeudellista asemaa, jotka ovat kärsineet vahinkoa moottoriajoneuvo-onnettomuuksissa muualla kuin asuinjäsenvaltiossaan.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
15 kappale (mukautettu)

- (37) On huolehdittava siitä, että se jäsenvaltio, jossa vakuutusyrittäjällä on toimilupa, vaatii vakuutusyrittäjästä nimeämään muihin jäsenvaltioihin näissä jäsenvaltioissa asuvia tai niihin sijoittautuneita korvausedustajia, jotka kokoavat kaikki tarvittavat tällaisten vahinkojen korvausvaatimuksiin liittyvät tiedot ja ryhtyvät asianmukaisiin toimiin vahinkojen korvaamiseksi vakuutusyrittäjän nimissä ja tämän laskuun mukaan lukien korvausten maksaminen. Korvausedustajilla on oltava riittävät toimivaltuudet, jotta ne voivat edustaa vakuutusyrittäjästä suhteessa vahingon kärsineisiin ja jotta ne voivat edustaa vakuutusyrittäjästä myös kansallisiin viranomaisiin nähden, tarvittaessa myös tuomioistuimissa, jos se on tuomioistuimen toimivallan määräytymistä koskevien kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaista.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
16 kappale

- (38) Korvausedustajan toiminta ei ole riittävä peruste tuomioistuimen toimivallalle siinä jäsenvaltiossa, jossa vahingon kärsinyt asuu, jos tämä ei ole tuomioistuimen toimivallan määräytymistä koskevien kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaista.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
17 kappale (mukautettu)

- (39) Korvausedustajien nimeämisen olisi oltava yksi muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja

hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY¹¹ liitteessä olevan A kohdan vakuutusluokkaan 10 kuuluvan vakuutustoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytys, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta. Edellytyksen olisi sen vuoksi sisällyttävä sen jäsenvaltion viranomaisilta saatavaan yhteen viralliseen toimilupaan, jossa vakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi)¹² II osaston mukaisesti. Tämän edellytyksen olisi koskettava myös vakuutusyrityksiä, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella ja jotka ovat saaneet toimiluvan vakuutustoimintaa varten yhteisön jäsenvaltion alueella.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
18 kappale

- (40) Sen lisäksi, että taataan se, että vakuutusyrityksellä on edustaja vahingon kärsineen asuinvaltiossa, on tarkoituksenmukaista taata vahingon kärsineelle erityinen oikeus vahingonkorvausvaatimusten pikaiseen käsittelyyn. Näin ollen on tarpeellista sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön säännös vakuutusyrityksiä koskevista tarkoituksenmukaisista, tehokkaista ja järjestelmällisistä rahallisista tai vastaavista hallinnollisista seuraamuksista, jollaisista mainittakoon kiellot yhdistettynä hallinnollisiin sakkoihin, säännölliset ilmoitukset valvontaviranomaisille, paikan päällä suoritettavat tarkastukset, ilmoitukset kansallisessa virallisessa lehdessä sekä muissa lehdissä, yrityksen toiminnan keskeyttäminen (uusien sopimusten tekemiselle tietyksi ajanjaksoksi asetettu kieltö), valvontaviranomaisen erityisedustajan nimeäminen valvomaan sitä, että liiketoimintaa harjoitetaan vakuutuslakien mukaisesti, tälle liiketoiminnalle myönnetyn toimiluvan peruuttaminen, yrityksen johtajille tai johtohenkilöille asetettavat seuraamukset, jos vakuutusyritys tai sen edustaja laiminlyö velvollisuutensa tehdä korvaustarjous kohtuullisessa ajassa. Edellä sanottu ei kuitenkaan rajoita muiden tarkoituksenmukaisiksi katsottujen, erityisesti valvontaa koskevan lainsäädännön mukaisten, toimenpiteiden soveltamista. On kuitenkin edellytettävä, että vahingonkorvausvelvollisuutta ja aiheutunutta vahinkoa ei ole riitautettu, jotta vakuutusyritys voi esittää perustellun korvaustarjouksen säädetyssä määräajassa. Perusteltu tarjous olisi tehtävä kirjallisesti, ja sen olisi sisällettävä ne seikat, joiden perusteella vastuuvollisuus ja vahingot on arvioitu.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
19 kappale

- (41) Kyseisten seuraamusten lisäksi on aiheellista säätää, että vakuutusyrityksen tarjoamalle tai tuomioistuimen päättämälle vahingon kärsineelle suoritettavalle

¹¹ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/101/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 238).

¹² EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/44/EY (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

korvaussummalle kertyy korkoa, jos tarjousta ei ole tehty edellä mainitussa säädettyssä määräajassa. Jos jäsenvaltiolla on voimassa olevat kansalliset säännöt, jotka kattavat korkovaatimuksen myöhästyneelle maksulle, tämä säännös voidaan panna täytäntöön viittauksella kyseisiin sääntöihin.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
20 kappale ja 2005/14/EY
johdanto-osan 23 kappale
(mukautettu)

- (42) Moottoriajoneuvo-onnettomuuksien seurauksena vahinkoa kärsineiden on joskus vaikea saada selville sen vakuutusyrityksen nimeä, joka on antanut onnettomuudessa mukana ollutta ajoneuvoa koskevan vakuutuksen ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta. Jotta ☒ näiden henkilöiden ☒ on helpompi hakea korvausta, ☒ tätä varten ☒ perustettujen tietokeskusten olisi voitava antaa tietoja kaikista moottoriajoneuvo-onnettomuuksista.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
21 kappale (mukautettu)

- (43) Jäsenvaltioiden olisi tällaisten vahingon kärsineiden etujen turvaamiseksi perustettava tietokeskuksia tietojen nopean saatavuuden varmistamiseksi. ☒ Kyseisten ☒ tietokeskusten olisi annettava vahingon kärsineelle myös tietoja korvausedustajista. On välttämätöntä, että tietokeskukset toimisivat yhteistyössä ja vastaisivat nopeasti korvausedustajia koskeviin tiedonsaantipyyntöihin, joita muiden jäsenvaltioiden tietokeskukset esittävät. Vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta, että nämä tietokeskukset keräisivät tietoja vakuutusurvan tosiasiallisesta päättymispäivästä, mutta eivät vakuutuksen alkuperäisen voimassaoloajan päättymisestä, jos sopimusta on jatkettu sen johdosta, ettei sitä ole irtisanottu.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
22 kappale (mukautettu)

- (44) On tarpeen ☒ säätää ☒ erityiset säännökset sellaisista ajoneuvoista (esimerkiksi hallituksen tai armeijan ajoneuvot) varten, jotka on vapautettu vastuuvakuuttamisvelvollisuudesta.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
23 kappale

- (45) Vahingon kärsineellä voi olla perusteltu syy saada tieto ajoneuvon omistajan tai tavanomaisen kuljettajan tai rekisteröidyn haltijan henkilöllisyydestä, esimerkiksi jos hän voi saada korvausta ainoastaan kyseisiltä henkilöiltä, koska ajoneuvo ei ole

asianmukaisesti vakuutettu tai vahinko on vakuutussummaa suurempi, jolloin tämä tieto on myös annettava asianmukaisesti.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
24 kappale

- (46) Tietetyt annetut tiedot, kuten ajoneuvon omistajan tai tavanomaisen kuljettajan nimi ja osoite ja vakuutus sopimuksen numero tai ajoneuvon rekisterinumero, ovat yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY¹³ tarkoitettuja henkilötietoja. Sellaisten tietojen käsittelyn tämän direktiivin soveltamiseksi on sen vuoksi oltava direktiivin 95/46/EY mukaisesti annettujen kansallisten säännösten mukaista. Ajoneuvon tavanomaisen kuljettajan nimi ja osoite on ilmoitettava vain, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.
-

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
25 kappale

- (47) On tarpeen antaa säännökset korvauselimestä, jonka puoleen vahingon kärsinyt voi kääntyä, jos vakuutusyrittäjä ei ole nimennyt korvausedustajaa tai jos korvaus viivästyy huomattavasti tai jos vakuutusyrittäjästä ei saada selville, jotta taattaisiin, ettei vahingon kärsinyt jää ilman sitä korvausta, johon hän on oikeutettu. Korvauselimen toimenpiteet olisi rajoitettava harvoin yksittäistapauksiin, joissa vakuutusyrittäjä on laiminlyönyt velvollisuutensa mahdollisten seuraamusten asettamisen uhasta huolimatta.
-

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
26 kappale

- (48) Korvauselimen tehtävänä on korvausvaatimusten selvittely vahinkoa kärsineen vahinkojen osalta ainoastaan tapauksissa, jotka voidaan objektiivisesti määrittää, ja tämän vuoksi kyseisen elimen on itse asiaa tutkimatta rajoitettava sen varmistamiseen, että korvaustarjous on tehty vahvistettujen aikarajojen ja menettelyjen mukaisesti.
-

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
27 kappale

- (49) Oikeushenkilöillä (esimerkiksi toisilla vakuutusyrittäjillä tai sosiaaliturvaelimillä), jotka ovat lain mukaan vahingon kärsineen tai tämän vakuutusyrittäjän sijaantulijoita liikennevahingon aiheuttajalle tehtävässä korvausvaatimuksessa, ei saisi olla oikeutta esittää vastaavaa korvausvaatimusta korvauselimelle.
-

¹³ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
28 kappale (mukautettu)

- (50) Korvauselimellä olisi oltava regressioikeus siltä osin, kuin se on suorittanut korvausta vahingon kärsineelle. Korvauselimien vakuutusyrittäjäkoostuvien korvausvaatimusten toteuttamisen helpottamiseksi silloin, kun vakuutusyrittäjä ei ole nimennyt korvausedustajaa tai korvauksen maksaminen viivästyy selvästi, vahingon kärsineen asuinvaltiossa sijaitsevalla korvauselimellä olisi ilman eri toimenpiteitä oltava myös vahingon kärsineeltä siirtynyt oikeus vaatia korvausta vastaavalta elimeltä siinä valtiossa, johon vakuutusyrittäjä on sijoittautunut. Kyseinen elin voi parhaiten käynnistää korvauksenhakumenettelyn vakuutusyrittäjää vastaan.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
29 kappale (mukautettu)

- (51) Vaikka jäsenvaltiot voivat säätää korvauselimelle tehtävän korvausvaatimuksen toissijaisuudesta, ei voida kuitenkaan edellyttää, että vahingon kärsinyt on velvollinen esittämään korvausvaatimuksensa vahingosta vastuussa olevalle ennen sen esittämistä korvauselimelle. Vahingon kärsineen olisi tässä tapauksessa oltava vähintään samassa asemassa kuin silloin, kun takuurahastolle esitetään korvausvaatimus.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
30 kappale

- (52) Tämä järjestelmä voidaan saada toimimaan jäsenvaltioiden perustamien tai hyväksymien korvauselimien välisellä sopimuksella, jossa määritellään niiden tehtävät ja velvoitteet sekä korvausmenettelyt.

↓ 2000/26/EY johdanto-osan
31 kappale (mukautettu)

- (53) Sellaisia tapauksia varten, joissa ajoneuvon vakuutusyrittäjää ei pystytä selvittämään, olisi säädettävä, että vahingon kärsineelle maksetusta korvauksesta vastaa viime kädessä tätä varten säädetty takuurahasto siinä jäsenvaltiossa, jossa on sen vakuuttamattoman ajoneuvon pysyvä kotipaikka, jonka käytöstä vahinko aiheutui. Niitä tapauksia varten, joissa ajoneuvoa ei pystytä tunnistamaan, on säädettävä siitä, että korvauksesta vastaa viime kädessä tätä varten perustettu takuurahasto, joka sijaitsee siinä jäsenvaltiossa, jossa vahinko tapahtui.

- (54) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

↓ 72/166/ETY (mukautettu)

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I luku

⊗ Yleiset säännökset ⊗

1 artikla

⊗ Määritelmät ⊗

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'ajoneuvolla' moottoriajoneuvoa, joka on tarkoitettu kulkemaan mekaanisella voimalla maata mutta ei raiteita pitkin, sekä kytkettyä tai irrallista perävaunua;
- 2) 'vahingon kärsineellä' henkilöä, jolla on oikeus saada korvausta ajoneuvojen aiheuttamista vahingoista tai vammoista;
- 3) 'kansallisella vakuutuksenantajien toimistolla' erityisjärjestöä, joka on perustettu 25 päivänä tammikuuta 1949 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sisämaan liikennekomitean tieliikenteen alakomitean suosituksen N:o 5 mukaisesti ja joka toimii niiden vakuutusyrietysten yhteiselimenä, joilla on valtiossa toimilupa liikennevakuutuksen käsittävän vakuutusliikkeen harjoittamiseen;
- 4) 'alueella, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka'

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
1 alakohdan a alakohta

- a) sen valtion aluetta, jonka rekisterikilpi ajoneuvossa on, riippumatta siitä, onko kilpi pysyvä vai väliaikainen; tai

↓ 72/166/ETY

- b) jos rekisteröintiä ei vaadita tietyn tyyppiselle ajoneuvolle, mutta joissa ajoneuvolla on vakuutuskilpi tai rekisterikilpeä vastaava tunnistemerkki, sen valtion aluetta, jossa vakuutuskilpi tai tunnistemerkki on annettu; taikka
- c) jos tietyn tyyppisiltä ajoneuvoilta ei vaadita rekisterikilpeä, vakuutuskilpeä eikä tunnistemerkkiä, sen valtion aluetta, jossa ajoneuvon haltijalla on pysyvä asuinpaikka; taikka

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
1 alakohdan b alakohta

- d) jos liikennevahingossa osallisena olevalla ajoneuvolla ei ole rekisterikilpeä tai rekisterikilpi ei vastaa tai ei enää vastaa ajoneuvoa, sen valtion aluetta, jossa liikennevahinko tapahtui, korvausvaatimuksen käsittelemiseksi tämän direktiivin 2 artiklan a alakohdan tai 10 artiklan mukaisesti;

↓ 72/166/ETY

- 5) 'vihreällä kortilla' kansainvälistä vakuutustodistusta, joka on annettu kansallisen toimiston puolesta 25 päivänä tammikuuta 1949 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sisämaan liikennekomitean tieliikenteen alakomitean suosituksen N:o 5 mukaisesti.

↓ 2000/26/EY (mukautettu)

- 6) 'vakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimilupansa direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- 7) 'toimipaikalla' vakuutusyrityksen pääkonttoria, asioimistoa tai sivukonttoria sellaisena kuin se määritellään neuvoston direktiivin 88/357/ETY¹⁴ 2 artiklan c alakohdassa.

¹⁴ EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

2 artikla

⊗ Soveltamisala ⊗

Ajoneuvoihin, joilla on pysyvä kotipaikka jäsenvaltion alueella, ⊗ sovelletaan 4, 6, 7 ja 8 artiklan ⊗ säännöksiä:

- a) →₁ sen jälkeen, kun kansallisten vakuutusenantajien toimistojen kesken on tehty sopimus, jonka ehtojen mukaan kukin kansallinen toimisto takaa korvausvaatimusten käsittelyn liikennevakuutusta koskevien kansallisten lakiansa mukaisesti vahinkotapauksissa, jotka sen alueella on aiheuttanut ajoneuvo, jolla on pysyvä kotipaikka toisen jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, onko tämä ajoneuvo vakuutettu vai ei; ←
- b) siitä komission ⊗ vahvistamasta ⊗ päivästä lukien, jona se on varmistanut tiiviissä yhteistyössä kaikkien jäsenvaltioiden kanssa, että sellainen sopimus on tehty;
- c) sopimuksen voimassaoloaikana.

3 artikla

⊗ Liikennevakuutuksen ottamista koskeva velvoite ⊗

Jäsenvaltioiden on toteutettava, jollei 5 artiklasta muuta johdu, tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten ajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta on otettu liikennevakuutus, joilla on pysyvä kotipaikka sen alueella.

Vakuutetun vastuun laajuus sekä vakuutusturvan ehdot määräytyvät ⊗ ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ⊗ toimenpiteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vakuutussopimus kattaa myös:

- a) muissa jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti näiden valtioiden alueella aiheutuneet vahingot tai vammat;
- b) jäsenvaltioiden kansalaisille aiheutuvat vahingot tai vammat, jotka ovat aiheutuneet suoralla matkalla kahden sellaisen alueen välillä, joilla perustamissopimus on voimassa, jos mikään kansallinen vakuutusyhtiöiden toimisto ei ole vastuussa läpikuljettavasta alueesta; siinä tapauksessa vahinko tai vamma korvataan siinä jäsenvaltiossa voimassa olevien liikennevakuutusta koskevien lakien mukaisesti, jonka alueella ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka.

↓ 2005/14/EY 2 artikla

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun liikennevakuutuksen on aina katettava sekä omaisuusvahingot että henkilövahingot.

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
2 alakohta (mukautettu)

4 artikla

⊗ Vakuutusta koskevat tarkastukset ⊗

Jäsenvaltioiden on oltava tarkastamatta sellaisten ajoneuvojen liikennevakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on jonkin toisen jäsenvaltion alueella, ja sellaisten ajoneuvojen liikennevakuutuksia, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ja jotka saapuvat niiden alueelle toisen jäsenvaltion alueelta. Ne voivat kuitenkin muuten kuin järjestelmällisesti tarkastaa vakuutuksia edellyttäen, että tarkastukset eivät ole syrjiviä ja että ne toteutetaan osana valvontaa, jonka yksinomaisena tarkoituksena ei ole vakuutusten tarkastaminen.

↓ 72/166/ETY (mukautettu)

5 artikla

⊗ Poikkeukset liikennevakuutuksen ottamista koskevasta veloitteesta ⊗

1. Jäsenvaltio voi poiketa 3 artiklasta, jos kyseessä ovat tietyt julkisoikeudelliset tai yksityisoikeudelliset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt; kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo tällaisista henkilöistä ja toimitettava se tiedoksi muille jäsenvaltioille ja komissoille.

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
3 alakohdan a alakohdan
i alakohta

Tällaisen poikkeuksen tekvän jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että korvausta maksetaan vahingoista tai vammoista, joita näille henkilöille kuuluvat ajoneuvot ovat aiheuttaneet sen alueella ja muiden jäsenvaltioiden alueilla.

↓ 72/166/ETY (mukautettu)

Sen on nimettävä erityisesti vahingon tai vamman aiheutumismaassa toimiva viranomainen tai laitos vastaamaan vahingonkärsineille maksettavista korvauksista kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti sellaisissa tapauksissa, joihin ei voida soveltaa 2 artiklan a alakohtaa.

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
3 alakohdan a alakohdan
ii alakohta

Sen on ilmoitettava komissiolle luettelo henkilöistä, jotka ovat vapautettuja liikennevakuutuksesta, sekä korvauksesta vastaavista viranomaisista tai elimistä.

Komissio julkaisee luettelon.

↓ 72/166/ETY (mukautettu)

2. ☒ Jäsenvaltio voi poiketa 3 artiklasta, jos kyseessä ovat ☒ tietyntyyppiset ajoneuvot tai erityistyyppisellä rekisterikilvellä varustetut ajoneuvot; kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo tällaisista ajoneuvotyypeistä tai ajoneuvoista ja toimittaa se tiedoksi muille jäsenvaltioille ja komissioille.

↓ 2005/14/EY 1 artiklan
3 alakohdan b alakohta
(mukautettu)

Siinä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa ☒ tarkoitettuja ☒ ajoneuvoja kohdellaan samalla tavalla kuin ajoneuvoja, joita ei ole vakuutettu 3 artiklassa säädetyn mukaisesti.

Jäljempänä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sen jäsenvaltion korvauselin, jossa liikennevahinko on tapahtunut, voi sen jälkeen esittää korvausvaatimuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetylle takuurahastolle siinä jäsenvaltiossa, jossa on ajoneuvon pysyvä kotipaikka.

Jäsenvaltioiden on ☒ 11 päivästä kesäkuuta 2010 alkaen ☒ annettava komissiolle selvitys tämän kohdan täytäntöönpanosta ja sen soveltamisesta käytännössä.

Tarkasteltuaan näitä selvityksiä komissio esittää tarvittaessa ehdotuksia kyseisen poikkeuksen korvaamiseksi tai sen kumoamiseksi.

6 artikla

⊗ Kansalliset vakuutuksenantajien toimistot ⊗

Rajoittamatta 2 artiklan a alakohdan soveltamista, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ajoneuvo, jolla on pysyvä kotipaikka muun jäsenvaltion alueella, aiheuttaa vahingon niiden alueella, kansalliselle vakuutuksenantajien toimistolle ilmoitetaan seuraavat tiedot:

- a) alue, jolla ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka, sekä sen mahdollinen rekisteritunnus;
- b) kaikki mahdolliset ajoneuvon vakuutukseen liittyvät, tavallisesti ajoneuvon haltijan vihreässä kortissa olevat tiedot, jos näitä vaatii se jäsenvaltio, jonka alueella ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka.

Jäsenvaltioiden on varmistettava lisäksi, että toimisto välittää ⊗ a ja b alakohdassa tarkoitetut ⊗ tiedot sen valtion kansalliselle vakuutuksenantajien toimistolle, jonka alueella ⊗ ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla ⊗ ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka.

2 luku

⊗ Säännökset ajoneuvoista, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ⊗

7 artikla

⊗ Kansalliset toimenpiteet ajoneuvoista, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ⊗

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ajoneuvoja, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ja jotka tulevat alueelle, jolla perustamissopimus on voimassa, ei käytetä näiden jäsenvaltioiden alueella, ellei koko sillä alueella, jolla perustamissopimus on voimassa, kaikkia näiden ajoneuvojen aiheuttamia vahinkoja tai vammoja korvata eri jäsenvaltioiden liikennevakuutusta koskevien lakien mukaisesti.

8 artikla

⊗ Asiakirjat ajoneuvoista, joiden pysyvä kotipaikka on kolmannen maan alueella ⊗

1. Kaikilla ajoneuvoilla, joilla on pysyvä kotipaikka kolmannen maan alueella, on ennen saapumistaan sellaiselle alueelle, jossa perustamissopimus on voimassa, oltava joko voimassa oleva vihreä kortti tai rajavakuutustodistus, joilla todistetaan, että ajoneuvo on vakuutettu 7 artiklan mukaisesti.

Ajoneuvot, joilla on pysyvä kotipaikka kolmannessa maassa rinnastetaan kuitenkin ajoneuvoihin, joilla on pysyvä kotipaikka yhteisössä, jos kaikkien jäsenvaltioiden kansalliset toimistot erikseen, ja kukin omien kansallisten liikennevakuutusta koskevien lakiansa mukaisesti, takaavat tällaisten ajoneuvojen niiden alueella aiheuttamia vahinkoja koskevien korvausvaatimusten käsittelyn.

2. Varmistettuaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyihin velvoitteisiin on sitouduttu, komissio vahvistaa mistä päivämäärästä alkaen ja minkä tyyppisiltä ajoneuvoilta jäsenvaltiot eivät enää vaadi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen esittämistä.

↓ 2005/14/EY 2 artikla
(mukautettu)

3 luku

Pakollisen vakuutuksen vähimmäismäärät

9 artikla

Vähimmäismäärät

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, tämän kuitenkaan rajoittamatta niiden oikeutta vahvistaa korkeampia vastuurajoja, että 3 artiklassa tarkoitettun vakuutuksen on katettava vähintään seuraavat määrät:

- a) henkilövahingon ollessa kyseessä vakuutusturvan vähimmäismäärä on 1 000 000 euroa vahingon kärsinyttä kohden tai 5 000 000 euroa vahinkotapausta kohden riippumatta vahingon kärsineiden lukumäärästä;
- b) omaisuusvahingon ollessa kyseessä 1 000 000 euroa vahinkotapausta kohden riippumatta vahingon kärsineiden lukumäärästä.

Tarvittaessa jäsenvaltiot voivat vahvistaa viimeistään 10 päivänä kesäkuuta 2012 päättyvän siirtymäajan, jonka kuluessa niiden on mukautettava vakuutusturvan vähimmäismäärät ensimmäisessä alakohdassa säädettyihin määriin.

Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön edellä tarkoitettun siirtymäajan, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja mainittava siirtymäajan kesto.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin viimeistään 10 päivänä joulukuuta 2008 korotettava vastuumääriä vähintään puoleen ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä tasoista.

2. Joka viides vuosi 11 päivästä kesäkuuta 2005 tai 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn siirtymäajan päättymisestä 1 kohdassa tarkoitettut määrät on

tarkistettava neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2494/95¹⁵ säädetyin Euroopan kuluttajahintaindeksin mukaisesti.

Määrät mukautetaan ilman eri toimenpidettä. Määriä korotetaan Euroopan kuluttajahintaindeksissä kyseisenä aikana, eli ☒ ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ☒ tarkistusta välittömästi edeltävinä viitenä vuonna, tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran, ja arvo pyöristetään ylöspäin lähimpään 10 000 eurolla jaolliseen määrään.

Komission on ilmoitettava Euroopan parlamentille ☒ ja neuvostolle ☒ tarkistettut vastuumäärät ja varmistettava, että ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 luku

☒ Korvaus vahingoista, jotka on aiheuttanut tuntematon ajoneuvo tai ajoneuvo, jonka osalta ei ole täytetty 3 artiklassa tarkoitettua vakuuttamisvelvollisuutta ☒

10 artikla

☒ Korvauksen suorittamisesta vastuussa oleva elin ☒

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava tai valtuutettava elin suorittamaan korvausta ainakin vakuuttamisvelvollisuuden vastuurajoihin saakka omaisuusvahingoista tai henkilövahingoista, jotka on aiheuttanut tuntematon ajoneuvo tai ajoneuvo, jonka osalta ei ole täytetty 3 artiklassa tarkoitettua vakuuttamisvelvollisuutta.

Ensimmäisessä alakohdassa ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta pitää elimen suorittamaa korvausta ensisijaisena tai toissijaisena eikä oikeutta järjestää korvausvaatimusten sovittelua kyseisen elimen ja vahingosta korvausvastuussa olevan henkilön tai olevien henkilöiden ja muiden vakuutuksenantajien tai sosiaaliturvalaitosten välillä, joilta vaaditaan korvausta vahingon kärsineelle samasta vahingosta. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa sallia elimen asettavan korvauksen maksamisen ehdoksi, että vahingon kärsijän on jollakin tavoin osoitettava vastuussa olevan henkilön olevan kyvytön maksamaan tai kieltäytyvän maksamasta.

2. Kaikissa tapauksissa vahingon kärsinyt voi kääntyä suoraan elimen puoleen, joka on vahingon kärsineeltä pyytämänsä tiedot saatuaan velvollinen antamaan tälle perustellun päätöksen korvauksen suorittamisesta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa elimen maksamasta korvausta sellaisten henkilöiden vahingoista, jotka ovat vapaaehtoisesti nousseet vahingon tai vamman aiheuttaneeseen ajoneuvoon, jos elin voi osoittaa näiden tienneen ajoneuvon olevan vakuuttamaton.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa elimen korvauksen suorittamisesta tai rajoittaa korvauksen maksamista, jos kyseessä on tuntemattoman ajoneuvon aiheuttama omaisuusvahinko.

¹⁵ EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1.

Jos elin on kuitenkin saman liikennevahingon, jossa tuntematon ajoneuvo aiheutti omaisuusvahinkoja, ☒ vahingon kärsineelle ☒ maksanut korvausta merkittävistä henkilövahingoista, jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa elintä korvauksen maksamisesta omaisuusvahingoista sillä perusteella, että ajoneuvo on tuntematon. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää enintään 500 euron omavastuusta, joka on omaisuusvahingon kärsijän vastuulla.

Edellytykset, joiden perusteella henkilövahinkojen katsotaan olevan merkittäviä, on määritettävä sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisten määräysten mukaisesti, jossa liikennevahinko tapahtuu. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon muun muassa sen, onko vahinko edellyttänyt sairaalahoitoa.

4. Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava lakejaan, asetuksiaan ja hallinnollisia määräyksiään elimen suorittamiin korvauksiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta muun vahingon kärsineelle edullisemmän käytännön soveltamista.

↓ 90/232/ETY (mukautettu)

11 artikla

☒ Riidat ☒

Jos 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laitoksen ja korvausvastuussa olevan vakuutusantajan välillä syntyy ☒ riita ☒ siitä, kumman on suoritettava korvaus vahingonkärsineelle, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, että jompikumpi näistä osapuolista määrätään ensisijaiseen vastuuseen korvauksen maksamisesta viipymättä vahingonkärsineelle.

Jos päätetään, että toisen osapuolen olisi pitänyt maksaa korvaus kokonaan tai osittain, tämän toisen osapuolen on suoritettava asianmukainen korvaus maksaneelle osapuolelle.

5 luku

☒ **Erityiset vahingon kärsijöiden ryhmät, poikkeuslausekkeet, yksi vakuutusmaksu, ajoneuvon toimittaminen jäsenvaltiosta toiseen ☒**

12 artikla

☒ **Erityiset vahingon kärsijöiden ryhmät ☒**

1. ☒ Edellä ☒ 3 artiklassa tarkoitetusta vakuutuksesta on korvattava ajoneuvon käytöstä kaikille matkustajille paitsi kuljettajalle aiheutuneet henkilövahingot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

↓ 84/5/ETY (mukautettu)

2. ☒ Vakuutuksenottajan ☒, kuljettajan tai muun sellaisen vahingonkorvauslainsäädännön mukaan onnettomuudesta vastuussa olevan henkilön, jonka vastuun varalle on otettu 3 artiklassa tarkoitettu vakuutus, perheenjäseniltä ei saa sukulaisuussuhteen perusteella evätä heidän henkilövahinkojensa korvaamista tästä vakuutuksesta.

↓ 2005/14/EY 4 artiklan
2 alakohta (mukautettu)

3. ☒ Edellä ☒ 3 artiklassa tarkoitetun vakuutuksen on katettava sellaisille jalankulkijoille, pyöräilijöille sekä muille motorisoimattomille tienkäyttäjille aiheutuneet henkilö- ja omaisuusvahingot, jotka sellaisen liikennevahingon seurauksena, jossa moottoriajoneuvo on osallisena, ovat oikeutettuja korvaukseen kansallisen yksityisoikeuden mukaisesti.

Tämä artikla ei vaikuta siviilioikeudelliseen vastuuseen eikä vahingonkorvauksen määrään.

↓ 84/5/ETY (mukautettu)

13 artikla

☒ Poikkeuslausekkeet ☒

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava ☒ kaikki asianmukaiset ☒ toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mitään 3 artiklan mukaisesti tehdyn vakuutuskirjan sisältämää lakisääteistä määräystä tai sopimuslauseketta ☒ ei sovelleta liikenneonnettomuudessa vahinkoa kärsineiden kolmansien korvausvaatimuksiin, jos vakuutuskirjan mukaan korvaus ☒ evätään tapauksissa, joissa ajoneuvoja käyttävät tai kuljettavat:

- a) henkilöt, joilla ei ole nimenomaista tai muutoin annettua lupaa siihen,
- b) henkilöt, joilla ei ole kyseisen ajoneuvon kuljettamiseen oikeuttavaa ajokorttia, tai
- c) henkilöt, jotka ovat rikkoneet kyseisen ajoneuvon kuntoa ja turvallisuutta koskevia lakisääteisiä teknisiä vaatimuksia,

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ☒ tarkoitettua määräystä ☒ tai lauseketta voidaan kuitenkin soveltaa sellaisten henkilöiden vahingoksi, jotka ovat vapaaehtoisesti menneet vahingon tai vamman aiheuttaneeseen ajoneuvoon, jos vakuutuksenantaja voi osoittaa heidän tienneen ajoneuvon olleen varastettu.

Jäsenvaltiot saavat olla soveltamatta niiden alueella tapahtuviin vahinkoihin ensimmäisen alakohdan säännöstä, jos vahingon kärsinyt voi saada korvausta vahingostaan sosiaaliturvalaitokselta.

2. Varastettujen tai väkivaltaa käyttäen haltuun otettujen ajoneuvojen kohdalla jäsenvaltiot saavat säätää, että 10 artiklan 1 kohdassa säädetty elin maksaa korvausta vakuutusantajan sijasta tämän artiklan 1 kohdassa säädetyissä olosuhteissa; jos ajoneuvon pysyvä kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, elin ei saa esittää korvausvaatimuksia millekään kyseisen jäsenvaltion elimelle.

Jäsenvaltiot, jotka varastettujen tai väkivaltaa käyttäen haltuun otettujen ajoneuvojen osalta säätävät, että 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun elimen on maksettava korvausta, saavat vahvistaa vahingon kärsineelle omaisuusvahingosta enintään 250 euron suuruisen omavastuun.

↓ 2005/14/EY 4 artiklan
1 alakohta

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mitään lakisääteistä määräystä tai vakuutuskirjan sisältämää sopimuslauseketta, jolla evätään korvaus matkustajalta sillä perusteella, että hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että ajoneuvon kuljettaja oli liikennevahingon aiheutuessa alkoholin tai muun huumaavan aineen vaikutuksen alaisena, ei sovelleta tällaisen matkustajan korvausvaatimuksiin.

↓ 90/232/ETY (mukautettu)

14 artikla

Yksi vakuutusmaksu

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki ajoneuvojen käytöstä aiheutuvan vastuun varalta otettavat liikennevakuutukset:

↓ 2005/14/EY 4 artiklan
3 alakohta

a) kattavat yhden vakuutusmaksun perusteella ja koko sopimuskauden ajan koko yhteisön alueen, mukaan lukien ajan, jonka ajoneuvo on sopimuskauden aikana toisessa jäsenvaltiossa; ja

↓ 90/232/ETY

b) takaavat saman yhden vakuutusmaksun perusteella kaikissa jäsenvaltioissa niiden lainsäädännön edellyttämän vakuutusturvan tai sen jäsenvaltion lainsäädännön edellyttämän vakuutusturvan, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka, jos tämä vakuutusturva on parempi.

15 artikla

⊗ **Ajoneuvon toimittaminen jäsenvaltiosta toiseen** ⊗

1. Poiketen siitä, mitä säädetään direktiivin 88/357/ETY 2 artiklan d alakohdan toisessa luetelmakohdassa, jos ajoneuvo on toimitettu toisesta jäsenvaltiosta toiseen, jäsenvaltioksi, jossa riski sijaitsee, on katsottava ajoneuvon määränpääjäsenvaltio 30 päivän ajan siitä ⊗ alkaen ⊗, kun ostaja on hyväksynyt toimituksen, vaikka ajoneuvoa ei olisi virallisesti rekisteröity määränpääjäsenvaltiossa.

2. Siinä tapauksessa, että vakuuttamaton ajoneuvo on osallisena liikennevahingossa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana, 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu elin ajoneuvon määränpääjäsenvaltiossa on korvausvelvollinen 9 artiklan mukaisesti.

6 luku

⊗ **Todistus, omavastuu, suora korvausvaatimus** ⊗

16 artikla

⊗ **Todistus kolmansien korvausvaatimuksista** ⊗

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutuksenottajalla on milloin tahansa oikeus pyytää todistus kolmansien korvausvaatimuksista, jotka koskevat kyseisen vakuutus sopimuksen kattamaa ajoneuvoa tai ajoneuvoja, sopimussuhteen vähintään viideltä edelliseltä vuodelta tai todistus siitä, että korvausvaatimuksia ei ole ollut.

Vakuutusyhtiön tai elimen, jonka jäsenvaltio on mahdollisesti nimennyt tarjoamaan pakollisia vakuutuksia tai antamaan kyseisiä todistuksia, on toimitettava tällainen todistus vakuutuksenottajalle 15 päivän kuluessa pyynnöstä.

17 artikla

⊗ **Omavastuu** ⊗

Vakuutusyhtiöt eivät saa määrätä onnettomuudessa vahingon kärsineelle omavastuuta 3 artiklassa tarkoitettun vakuutuksen osalta.

18 artikla

☒ Oikeus suoraan korvausvaatimukseen ☒

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vahingon kärsineillä on 3 artiklassa tarkoitettulla tavalla vakuutetun ajoneuvon aiheuttamissa liikennevahingoissa oikeus vaatia korvausta suoraan vakuutusyrittäjänsä, joka on myöntänyt vahingon aiheuttajalle vastuuvakuutuksen.

7 luku

☒ 3 artiklan mukaisesti vakuutetun ajoneuvon aiheuttamiin liikennevahinkoihin liittyvien korvaushakemusten käsittely ☒

19 artikla

☒ Korvaushakemusten käsittelymenettely ☒

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön 22 artiklassa ☒ tarkoitettu ☒ menettely 3 artiklan mukaisesti vakuutetun ajoneuvon aiheuttamiin liikennevahinkoihin liittyvien korvausvaatimusten käsittelemiseksi.

Jos kyse on onnettomuuksista, jotka voidaan käsitellä 2 artiklassa säädetyllä kansallisten vakuutusantajain toimistojen järjestelmällä, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön 22 artiklassa ☒ tarkoitettu ☒ menettely.

Tämän menettelyn soveltamista varten kaikki viittaukset vakuutusyhtiöön ymmärretään viittauksiksi kansallisiin vakuutusantajien toimistoihin.

↓ 2000/26/EY (mukautettu)

20 artikla

☒ Erityiset säännökset korvauksesta muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa liikennevahingon seurauksena vahingon kärsineille ☒

1. Erityiset säännökset, joita sovelletaan niihin vahingon kärsineisiin, joilla on oikeus saada korvaus sellaisista liikenneonnettomuuksista johtuvista vahingoista tai vammoista, jotka sattuvat muussa jäsenvaltiossa kuin vahingon kärsineen asuinpaikkana olevassa jäsenvaltiossa ja jotka ovat aiheutuneet jäsenvaltiossa vakuutetun ja pysyvän kotipaikan omaavan ajoneuvon käytöstä on tarkoitus ☒ vahvistaa 20–26 artiklassa ☒.

☒ Näitä ☒ säännöksiä sovelletaan myös niihin jäsenvaltiossa asuviin vahingon kärsineisiin, joilla on oikeus saada korvaus sellaisista liikenneonnettomuuksista johtuvista vahingoista tai vammoista, jotka sattuvat sellaisissa kolmansissa maissa, joiden kansalliset vakuutusantajien toimistot ovat liittyneet vihreän kortin järjestelmään, kun onnettomuuden aiheuttajana on ajoneuvo, joka on vakuutettu jossakin jäsenvaltiossa ja jonka pysyvä kotipaikka on siellä,

sanotun kuitenkin rajoittamatta kolmansien maiden vastuuvakuutuksesta annetun lainsäädännön ja kansainvälisen yksityisoikeuden soveltamista.

2. Jäljempänä 21 ja 24 artiklaa sovelletaan ainoastaan vahinkotapahtumiin, jotka ovat aiheutuneet sellaisen ajoneuvon käytöstä,

- a) joka on vakuutettu muussa jäsenvaltiossa kuin vahingon kärsineen asuinvaltiossa olevassa toimipaikassa; ja
- b) jonka pysyvä kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin vahingon kärsineen asuinvaltiossa.

21 artikla

Korvausedustajat

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki vakuutusyritykset, jotka kattavat direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevan A kohdan vakuutusluokkaan 10 luokiteltuja riskejä, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta, nimeävät korvausedustajan jokaiseen muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa ne ovat saaneet virallisen toimilupansa.

Korvausedustajan tehtävänä on 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sattuneista liikennevahingoista johtuvien korvausvaatimusten käsittely ja selvittely.

Korvausedustajan on asuttava siinä jäsenvaltiossa tai oltava sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, johon hänet on nimetty.

2. Vakuutusyhtiö voi itse valita korvausedustajan.

Jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa tätä valitsemismahdollisuutta.

3. Korvausedustaja voi toimia yhden tai useamman vakuutusyhtiön lukuun.

4. Korvausedustaja kokoaa kaikki tällaisten korvausten maksamiseen tarvittavat tiedot ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta päästäisiin neuvottelutulokseen korvausten maksamisesta.

Vaatus korvausedustajan nimeämisestä ei poista vahingon kärsineeltä tai tämän vakuutusyritykseltä oikeutta vaatia korvausta suoraan vahingonaiheuttajalta tai tämän vakuutusyritykseltä.

5. Korvausedustajalla on oltava riittävät toimivaltuudet voidakseen edustaa vakuutusyritystä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vahingon kärsineisiin nähden ja voidakseen kokonaan täyttää näiden vaatimukset.

Edustajan on kyettävä käsittelemään tapaus vahingon kärsineen henkilön asuinvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

↓ 2005/14/EY 5 artiklan
2 alakohta (mukautettu)

6. Korvausedustajan nimeäminen ei sinänsä merkitse direktiivin 92/49/ETY 1 artiklan b alakohdassa tarkoitetun sivukonttorin avaamista, eikä korvausedustajan myöskään katsota olevan direktiivin 88/357/ETY 2 artiklan c alakohdan tai asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukainen toimipaikka.

↓ 2000/26/EY (mukautettu)

22 artikla

⊠ Korvausmenettely ⊠

Jäsenvaltioiden on säädettävä velvoitteista ja niihin liittyvistä tarkoituksenmukaisista, tehokkaista ja järjestelmällisistä rahallisista tai vastaavista hallinnollisista seuraamuksista sen varmistamiseksi, että kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona vahingon kärsinyt on esittänyt korvausvaatimuksensa joko suoraan vahingonaiheuttajan vakuutusyritykselle tai tämän korvausedustajalle,

- a) vahingonaiheuttajan vakuutusyrityksen tai tämän korvausedustajan on tehtävä perusteltu korvaustarjous, jos korvausvastuuta ei kiistetä ja jos vahinkojen suuruus on määritetty; tai
- b) vakuutusyrityksen, jolle korvausvaatimus on esitetty, tai tämän korvausedustajan on annettava perusteltu vastaus korvausvaatimuksessa esitettyihin kohtiin, jos korvausvastuu kiistetään tai sitä ei ole tarkasti määritetty tai jos vahinkojen suuruutta ei ole kokonaan määritetty.

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset sen varmistamiseksi, että jos tarjousta ei ole tehty kolmen kuukauden määräajassa, vahingon kärsineelle maksettavalle, vakuutusyrityksen tarjoamalle tai tuomioistuimen määräämälle korvaussummalle maksetaan korkoa.

23 artikla

Tietokeskukset

1. Jotta vahingon kärsinyt osapuoli voisi hakea korvausta, kunkin jäsenvaltion on perustettava tai hyväksyttävä tietokeskus, jonka tehtävänä on:

- a) pitää rekisteriä, joka sisältää seuraavat tiedot:
 - i) niiden moottoriajoneuvojen rekisterinumerot, joilla on pysyvä kotipaikka kyseisen valtion alueella;
 - ii) niiden vakuutussopimusten numerot, jotka koskevat kyseisten ajoneuvojen käyttöä direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevan A kohdan ⊠ vakuutus-

luokkaan 10 luokiteltujen riskien osalta, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta, ja jos vakuutus on päättynyt, myös vakuutuksen päättymispäivämäärä;

- iii) vakuutusyritykset, jotka tarjoavat vakuutuksia kyseisten ajoneuvojen käytölle direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevan A kohdan vakuutusluokkaan 10 luokiteltujen riskien osalta, rahdinkuljettajan vastuuta lukuun ottamatta, sekä tällaisten vakuutusyritysten tämän direktiivin 21 artiklan mukaisesti nimeämät korvausedustajat, joiden nimet on ilmoitettava tietokeskukselle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- iv) luettelo ajoneuvoista jotka kussakin jäsenvaltiossa on 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti vapautettu velvollisuudesta kuulua vastuuvakuutuksen piiriin;
- v) edellä iv alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta:
 - sen 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen tai elimen nimi, joka on vastuussa korvauksen suorittamisesta vahingon kärsineille siinä tapauksessa, että 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä ei voida soveltaa, jos ajoneuvoon sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdassa säädettyä poikkeusta;
 - sen elimen nimi, jonka alaisuuteen ajoneuvo kuuluu siinä jäsenvaltiossa, jossa on sen pysyvä kotipaikka, jos ajoneuvoon sovelletaan 5 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta;

b) tai järjestää tällaisten tietojen keruu ja jakelu;

c) sekä avustaa tietojen saantiin oikeutettuja saamaan a alakohdan i–v alakohdassa mainitut tiedot näiden tietojen osalta.

Edellä a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetut tiedot on säilytettävä seitsemän vuotta ajoneuvon rekisteristä poistamisesta tai vakuutus sopimuksen päättymisestä.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten on toimitettava kaikkien jäsenvaltioiden tietokeskuksille sen korvausedustajan nimi ja osoite, jonka he ovat kuhunkin jäsenvaltioon 21 artiklan mukaisesti nimenneet.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vahingon kärsineellä on oikeus onnettomuuden jälkeen seitsemän vuoden ajan saada viipymättä seuraavat tiedot asuinjäsenvaltionsa, sen jäsenvaltion tietokeskukselta, jossa ajoneuvon pysyvä kotipaikka on tai jossa liikennevahinko tapahtui:

- a) vakuutusyrityksen nimi ja osoite;
- b) vakuutus sopimuksen numero; ja
- c) vakuutusyrityksen korvausedustajan nimi vahingon kärsineen asuinvaltiossa.

Tietokeskusten on toimittava yhteistyössä toistensa kanssa.

4. Tietokeskuksen on toimitettava vahingon kärsineelle ajoneuvon omistajan, tavanomaisen kuljettajan tai rekisteröidyn haltijan nimi ja osoite, jos vahingon kärsineellä on perusteltu syy näiden tietojen saamiseksi. Saadakseen kyseiset tiedot tietokeskuksen on käännyttävä erityisesti:

- a) vakuutusyrityksen puoleen; tai
- b) ajoneuvojen rekisteröintitoimiston puoleen.

Jos ajoneuvon sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdassa säädettyä poikkeusta, tietokeskuksen on ilmoitettava vahingon kärsineelle 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen tai elimen nimi, joka on vastuussa korvauksen suorittamisesta vahingon kärsineille niissä tapauksissa, joissa 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä ei voida soveltaa.

Jos ajoneuvon sovelletaan 5 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta, tietokeskuksen on ilmoitettava vahingon kärsineelle sen elimen nimi, jonka alaisuuteen ajoneuvo kuuluu maassa, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka.

2005/14/EY 4 artiklan
5 alakohta (mukautettu)

5. Rajoittamatta niille 1 ja 4 kohdan nojalla kuuluvia velvollisuuksia jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietokeskukset antavat kyseisissä kohdissa tarkoitetut tiedot kaikille niille, jotka ovat osallisina jossakin 3 artiklan mukaisesti vakuutetun ajoneuvon aiheuttamassa liikenneonnettomuudessa.

2000/26/EY (mukautettu)

6. Edellä 1–5 kohdasta johtuva henkilötietojen käsittely on tehtävä direktiivin 95/46/EY täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten mukaisesti.

24 artikla

Korvauselimet

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava tai hyväksyttävä korvauselin, jonka tehtävänä on suorittaa korvauksia vahingon kärsineille 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Vahingon kärsineet voivat esittää korvausvaatimuksen asuinpaikkansa jäsenvaltion korvauselimelle:

- a) jos sen ajoneuvon, jonka käytöstä vahinko aiheutui, vakuutusyritys tai vakuutusyrityksen korvausedustaja ei ole antanut perusteltua vastausta korvausvaatimuksessa esitettyihin kohtiin kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vahingon kärsinyt esitti korvausvaatimuksensa tälle vakuutusyritykselle tai korvausedustajalle; tai

- b) jos vakuutusyrittäjä on laiminlyönyt velvollisuutensa nimetä korvausedustajan vahingon kärsineen asuinjäsenvaltion 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa vahingon kärsineet eivät voi esittää korvausvaatimusta korvaukselimmelle, jos ne ovat esittäneet korvausvaatimuksen suoraan sen ajoneuvon vakuutusyrittäjälle, jonka käytöstä vahinko aiheutui, ja jos ne ovat saaneet perustellun vastauksen kolmen kuukauden kuluessa vaatimuksen esittämisestä.

Vahingon kärsineet eivät voi kuitenkaan esittää korvausvaatimusta korvaukselimmelle, jos ne ovat ryhtyneet oikeudellisiin toimenpiteisiin suoraan vakuutusyrittäjästä vastaan.

Korvaukselimen on ryhdyttävä toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa siitä, kun vahingon kärsinyt on esittänyt sille korvausvaatimuksen, mutta sen on lopetettava toimenpiteensä, jos vakuutusyrittäjä tai sen korvausedustaja on sittemmin antanut perustellun vastauksen korvausvaatimukseen.

Korvaukselimen on välittömästi ilmoitettava:

- a) ajoneuvon, jonka käytöstä vahinko aiheutui, vakuutusyrittäjälle tai tämän korvausedustajalle;
- b) sen jäsenvaltion korvaukselimmelle, jossa vakuutusyrittäjän tekneen vakuutusyrittäjän toimipaikka on;
- c) vahingonaiheuttajalle, jos tämä on tiedossa,

että vahingon kärsinyt on esittänyt sille korvausvaatimuksen ja että se aikoo vastata siihen kahden kuukauden kuluessa korvausvaatimuksen esittämisestä.

Tällä säännöksellä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta pitää tai olla pitämättä tämän elimen suorittamaa korvausta lisäkorvauksena eikä niiden oikeutta säännellä korvausvaatimuksista sopimisesta kyseisen elimen ja vahingonaiheuttajan tai -aiheuttajien ja muiden vakuutusyrittäjien tai sosiaaliturvaelinten kesken, joiden on suoritettava korvausta vahingon kärsineelle saman liikennevahingon johdosta. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa sallia laitoksen asettavan korvauksen maksamiselle muita kuin tässä direktiivissä vahvistettuja ehtoja, erityisesti sitä, että vahingon kärsinyt jollakin tavoin osoittaa vastuussa olevan henkilön olevan kyvytön maksamaan tai kieltäytyvän maksamasta.

2. Korvaukselimmella, joka on suorittanut vahingon kärsineelle korvauksen siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä asuu, on oikeus vaatia hyvitys maksamastaan korvauksesta korvaukselimmelta siinä jäsenvaltiossa, jossa sopimuksen tekneen vakuutusyrittäjän toimipaikka on.

Vahingon kärsineen oikeus saada korvausta vahingonaiheuttajalta tai tämän vakuutusyrittäjältä siirtyy viimeksi mainitulle elimelle siltä osin, kuin sen jäsenvaltion, jossa vahingon kärsinyt asuu, korvaukselimen on suorittanut korvausta kärsitystä vahingosta.

Kukin jäsenvaltio on velvollinen tunnustamaan tämän korvausoikeuden siirtymisen sellaisena kuin siitä toisessa jäsenvaltiossa säädetään.

3. Tämä artikla tulee voimaan:

- a) sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden perustamat tai hyväksymät korvauselimet ovat keskenään tehneet sopimuksen toiminnoistaan ja velvollisuuksistaan sekä hyvitysmenettelyn yksityiskohdista;
- b) siitä päivästä, jonka komissio vahvistaa todettuaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että kyseinen sopimus on tehty.

25 artikla

☒ Korvaus ☒

1. Jos on mahdotonta tunnistaa ajoneuvoa tai kahden kuukauden kuluessa vahingon tapahtumisesta määrittää vakuutusyritystä, vahingon kärsinyt voi hakea korvausta sen jäsenvaltion korvauselimeltä, jossa hän asuu. Korvaus suoritetaan 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti. Korvauselimellä on tällöin oikeus vaatia korvausta 24 artiklan 2 kohdassa ☒ säädettyin ☒ edellytyksin seuraavasti:

- a) tapauksissa, joissa vakuutusyritystä ei voida saada selville: 10 artiklan 1 kohdassa ☒ säädettyltä ☒ takuurahastolta siinä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvon pysyvä kotipaikka on;
- b) tapauksissa, joissa ajoneuvo jää tunnistamatta: 10 artiklan 1 kohdassa säädettyltä sen jäsenvaltion takuurahastolta, jossa vahinko tapahtui;
- c) tapauksissa, joissa on kyse kolmannen maan ajoneuvoista: 10 artiklan 1 kohdassa säädettyltä sen jäsenvaltion takuurahastolta, jossa vahinko tapahtui.

↓ 2000/26/EY 1 artikla (mukautettu)
--

2. Tätä artiklaa sovelletaan vahinkoihin, joissa aiheuttajana on 7 ja 8 artiklassa tarkoitettu kolmannen maan ajoneuvo.

↓ 2005/14/EY 5 artiklan 4 alakohta (mukautettu)
--

26 artikla

Keskuselin

Jäsenvaltioiden on toteutettava ☒ asianmukaiset ☒ toimenpiteet sen helpottamiseksi, että korvausvaatimusten selvittämistä varten tarvittavat perustiedot ovat ajoissa vahingon kärsijöiden tai niiden vakuutusyritysten tai niiden laillisten edustajien saatavilla.

Nämä perustiedot on tarvittaessa saatettava saataville sähköisessä muodossa kussakin jäsenvaltiossa olevan keskusrekisterin kautta, ja niiden on oltava tapauksen asianosaisten saatavilla heidän nimenomaisesta pyynnöstään.

↓ 2000/26/EY (mukautettu)

27 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava niiden soveltamisen varmistamiseksi tarpeelliset toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ☒ kaikki tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten ☒ muutokset mahdollisimman pian.

8 luku

☒ Loppusäännökset ☒

28 artikla

☒ Kansalliset säännökset ☒

1. Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti ☒ pitää ☒ voimassa tai saattaa voimaan säännöksiä, jotka ovat edullisempia vahingon kärsineelle kuin tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

↓

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 72/166/ETY, 84/5/ETY, 90/232/ETY, 2000/26/EY ja 2005/14/EY sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LIITE I

A osa

Kumotut direktiivit ja luettelo niiden muutoksista (29 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 72/166/ETY
(EYVL L 103, 2.5.1972, s. 1)

Neuvoston direktiivi 72/430/ETY
(EYVL L 291, 28.12.1972, s. 162)

Neuvoston direktiivi 84/5/ETY
(EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17)

ainoastaan 4 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/14/EY
(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14)

ainoastaan 1 artikla

Neuvoston direktiivi 84/5/ETY
(EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17)

Vuoden 1985 liittymisasiakirjan liite I,
IX.F kohta
(EYVL L 302, 15.11.1985, s. 218)

Neuvoston direktiivi 90/232/ETY
(EYVL L 129, 19.5.1990, s. 33)

ainoastaan 4 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/14/EY
(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14)

ainoastaan 2 artikla

Neuvoston direktiivi 90/232/ETY
(EYVL L 129, 19.5.1990, s. 33)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/14/EY
(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14)

ainoastaan 4 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2000/26/EY
(EYVL L 181, 20.7.2000, s. 65)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/14/EY
(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14)

ainoastaan 5 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2005/14/EY
(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 14)

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiseksi (29 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
72/166/ETY	31 päivä joulukuuta 1973	
72/430/ETY		1 päivä tammikuuta 1973
84/5/ETY	31 päivä joulukuuta 1987	31 päivä joulukuuta 1988
90/232/ETY	31 päivä joulukuuta 1992	
2000/26/EY	19 päivä heinäkuuta 2002	19 päivä tammikuuta 2003
2005/14/EY	11 päivä kesäkuuta 2007	

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 72/166/ETY	Direktiivi 84/5/ETY	Direktiivi 90/232/ETY	Direktiivi 2000/26/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1-3 alakohta				1 artiklan 1-3 alakohta
1 artiklan 4 alakohdan ensimmäinen luetelmakohta				1 artiklan 4 alakohdan a alakohta
1 artiklan 4 alakohdan toinen luetelmakohta				1 artiklan 4 alakohdan b alakohta
1 artiklan 4 alakohdan kolmas luetelmakohta				1 artiklan 4 alakohdan c alakohta
1 artiklan 4 alakohdan neljäs luetelmakohta				1 artiklan 4 alakohdan d alakohta
1 artiklan 5 alakohta				1 artiklan 5 alakohta
2 artiklan 1 kohta				4 artikla
2 artiklan 2 kohdan johdantolause				2 artiklan johdantolause
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta				2 artiklan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta				2 artiklan b alakohta

2 artiklan
2 kohdan kolmas
luetelmakohta

3 artiklan
1 kohdan
ensimmäinen
virke

3 artiklan
1 kohdan
toinen virke

3 artiklan
2 kohdan
johdantolause

3 artiklan
2 kohdan
ensimmäinen
luetelmakohta

3 artiklan
2 kohdan toinen
luetelmakohta

4 artiklan
johdantolause

4 artiklan
a alakohdan
ensimmäinen
alakohta

4 artiklan
a alakohdan
toisen alakohdan
ensimmäinen
virke

4 artiklan
a alakohdan
toisen alakohdan
toinen virke

2 artiklan
c alakohta

3 artiklan
ensimmäinen
alakohta

3 artiklan
toinen alakohta

3 artiklan
kolmannen
alakohdan
johdantolause

3 artiklan
kolmannen
alakohdan
a alakohta

3 artiklan
kolmannen
alakohdan
b alakohta

5 artiklan 1 kohdan
ensimmäinen
alakohta

5 artiklan 1 kohdan
ensimmäinen
alakohta

5 artiklan 1 kohdan
toinen alakohta

5 artiklan 1 kohdan
kolmas alakohta

4 artiklan
a alakohdan
toisen alakohdan
kolmas virke

4 artiklan
a alakohdan
toisen alakohdan
neljäs virke

4 artiklan
b alakohdan
ensimmäinen
alakohta

4 artiklan
b alakohdan
toisen alakohdan
ensimmäinen
virke

4 artiklan
b alakohdan
toisen alakohdan
toinen virke

4 artiklan
b alakohdan
kolmannen
alakohdan
ensimmäinen
virke

4 artiklan
b alakohdan
kolmannen
alakohdan
toinen virke

5 artiklan
johdantokappale

5 artiklan
ensimmäinen
luetelmakohta

5 artiklan 1 kohdan
neljäs alakohta

5 artiklan 1 kohdan
viides alakohta

5 artiklan 2 kohdan
ensimmäinen
alakohta

5 artiklan 2 kohdan
toinen alakohta

5 artiklan 2 kohdan
kolmas alakohta

5 artiklan 2 kohdan
neljäs alakohta

5 artiklan 2 kohdan
viides alakohta

6 artiklan
ensimmäisen
alakohdan
johdantokappale

6 artiklan
ensimmäisen
alakohdan
a alakohta

5 artiklan toinen
luetelmakohta

5 artiklan
loppukappale

6 artikla

7 artiklan 1 kohta

7 artiklan 2 kohta

7 artiklan 3 kohta

8 artikla

1 artiklan 1 kohta

1 artiklan 2 kohta

1 artiklan 3 kohta

1 artiklan 4 kohta

1 artiklan 5 kohta

1 artiklan 6 kohta

1 artiklan 7 kohta

2 artiklan
1 kohdan
ensimmäisen
alakohdan
johdantokappale

2 artiklan
1 kohdan
ensimmäinen
luetelmakohta

6 artiklan
ensimmäisen
alakohdan
b alakohta

6 artiklan
toinen alakohta

7 artikla

8 artiklan 1 kohdan
ensimmäinen
alakohta

8 artiklan 1 kohdan
toinen alakohta

8 artiklan 2 kohta

–

3 artiklan
neljäs alakohta

9 artiklan 1 kohta

9 artiklan 2 kohta

10 artiklan 1 kohta

10 artiklan 2 kohta

10 artiklan 3 kohta

10 artiklan 4 kohta

13 artiklan
1 kohdan
ensimmäisen
alakohdan
johdantokappale

13 artiklan
1 kohdan
ensimmäisen
alakohdan
a alakohta

2 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta		13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta		13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan loppukappale		13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta		13 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
2 artiklan 2 kohta		13 artiklan 2 kohta
3 artikla		12 artiklan 2 kohta
4 artikla		–
5 artikla		–
6 artikla		–
	1 artiklan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1 kohta
	1 artiklan toinen alakohta	13 artiklan 3 kohta
	1 artiklan kolmas alakohta	–
	1 a artiklan ensimmäinen virke	12 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
	1 a artiklan toinen virke	12 artiklan 3 kohdan toinen alakohta

2 artiklan johdantokappale		14 artiklan johdantokappale
2 artiklan ensimmäinen luetelmakohta		14 artiklan a alakohta
2 artiklan toinen luetelmakohta		14 artiklan b alakohta
3 artikla		–
4 artikla		11 artikla
4 a artikla		15 artikla
4 b artiklan ensimmäinen virke		16 artiklan ensimmäinen alakohta
4 b artiklan toinen virke		16 artiklan toinen alakohta
4 c artikla		17 artikla
4 d artikla	3 artikla	18 artikla
4 e artiklan ensimmäinen alakohta		19 artiklan ensimmäinen alakohta
4 e artiklan toisen alakohdan ensimmäinen virke		19 artiklan toinen alakohta
4 e artiklan toisen alakohdan toinen virke		19 artiklan kolmas alakohta
5 artiklan 1 kohta		23 artiklan 5 kohta
5 artiklan 2 kohta		–
6 artikla		–
	1 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
	1 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 3 kohta	25 artiklan 2 kohta

	2 artiklan johdantokappale	–
	2 artiklan a alakohta	1 artiklan 6 alakohta
	2 artiklan b alakohta	1 artiklan 7 alakohta
	2 artiklan c, d ja e alakohta	–
	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	21 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
	4 artiklan 1 kohdan toinen virke	21 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	4 artiklan 1 kohdan kolmas virke	21 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
	4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	4 artiklan 2 kohdan toinen virke	21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
	4 artiklan 3 kohta	21 artiklan 3 kohta
	4 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	21 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
	4 artiklan 4 kohdan toinen virke	21 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
	4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	21 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta

	4 artiklan 5 kohdan toinen virke	21 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
	4 artiklan 6 kohta	22 artikla
	4 artiklan 7 kohta	-
	4 artiklan 8 kohta	21 artiklan 6 kohta
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan johdantokappale	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan johdantokappale
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 1 alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohta
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 2 alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohta
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 3 alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohta
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 4 alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iv alakohta

	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 5 alakohdan johdantokappale	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan v alakohdan johdantokappale
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 5 alakohdan i alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ensimmäinen luetelmakohta
	5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan 5 alakohdan ii alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan v alakohdan toinen luetelmakohta
	5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	23 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
	5 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	23 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
	5 artiklan 5 kohta	23 artiklan 6 kohta
	6 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta
	6 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
	6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	24 artiklan 2 kohdan toinen alakohta

	6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke	24 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 3 kohta
	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	-
	6 a artikla	26 artikla
	7 artiklan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke ja johdantokappale	25 artiklan 1 kohdan johdantokappale
	7 artiklan a alakohta	25 artiklan 1 kohdan a alakohta
	7 artiklan b alakohta	25 artiklan 1 kohdan b alakohta
	7 artiklan c alakohta	25 artiklan 1 kohdan c alakohta
	8 artikla	-
	9 artikla	-
	10 artiklan 1-3 kohta	-
	10 artiklan 4 kohta	28 artiklan 1 kohta
	10 artiklan 5 kohta	28 artiklan 2 kohta
		29 artikla
	11 artikla	30 artikla
	12 artikla	27 artikla

9 artikla

7 artikla

7 artikla

13 artikla

31 artikla

Liite I

Liite II